

3. V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, majú sa odseky 2 a 3 článku 3 smernice 2001/42/ES vykladať s ohľadom na odôvodnenie 10 tejto smernice, podľa ktorého „všetky plány a programy, pri ktorých sa určila potreba posudzovania v súlade so smernicou Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prírodných biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie a mali by byť oficiálne predmetom systematického environmentálneho posudzovania“, v tom zmysle, že bránia právnej úprave, akou je talianska vnútroštátna úprava, ktorá vylučuje všetky rozvojové projekty nových alebo rastúcich mestských oblastí s dotknutou rozlohou do 40 hektárov alebo projekty reorganizácie alebo rozvoja mestských oblastí nachádzajúcich sa vnútri existujúcich mestských oblastí s dotknutou rozlohou do 10 hektárov z automatického a povinného postupu strategického environmentálneho posudzovania, napriek tomu, že s ohľadom na pravdepodobný účinok na lokality sa predtým považovalo za potrebné podrobiť tieto projekty odhadu dosahov v zmysle článkov 6 a 7 smernice 92/43/EHS?

⁽¹⁾ Smernica 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, s. 30; Mím. vyd. 15/006, s. 157).

⁽²⁾ Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mím. vyd. 15/002, s. 102).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 18. augusta 2015 – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Vec C-446/15)

(2015/C 381/18)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Signum Alfa Sped Kft.

Žalovaná: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia smernice 2006/112 ⁽¹⁾ týkajúce sa odpočítania DPH vykladať v tom zmysle, že daňový orgán môže od zdaniteľnej osoby uplatňujúcej si právo na odpočítanie DPH všeobecne požadovať, aby – s cieľom zabrániť tomu, aby daňový orgán označil ekonomickú transakciu za fiktívnu – preverila, či vystaviteľ faktúry vzťahujúcej sa na služby, za ktoré chce uplatniť právo na odpočítanie dane, disponuje personálnymi a materiálnymi prostriedkami potrebnými na poskytnutie predmetnej služby, a to tak v okamihu poskytnutia tejto služby, ako aj v okamihu preverovania, a či si splnil povinnosti týkajúce sa priznania a zaplatenia DPH, alebo aby okrem faktúry disponovala aj inými dokumentmi týkajúcimi sa ekonomickej transakcie, ktoré nemajú formálne nedostatky? Možno vyžadovať, aby vystaviteľ faktúry vykonával svoju ekonomickú činnosť bez akejkoľvek nezrovnalosti, a to nielen v okamihu uskutočnenia právneho úkonu, na ktorom je založené právo na odpočítanie DPH, ale aj v okamihu daňovej kontroly?

2. V prípade, ak daňový orgán – so zreteľom na okolnosti opísané v prvej otázke – určí, že síce došlo k ekonomickej transakcii, ale obsah faktúry nie je hodnoverný, lebo táto transakcia sa neuskutočnila medzi subjektmi, ktoré sú uvedené na faktúre, možno vyžadovať, aby daňový orgán – s prihliadnutím na to, že tento orgán vo všeobecnosti nesie dôkazné bremeno – tiež zistil, kto v takom prípade uskutočnil právny úkon a kto vystavil faktúru, alebo daňový orgán môže odoprieť zdaniteľnej osobe uplatňujúcej si právo na odpočítanie dane toto právo bez presvedčivého dôkazu o uvedených skutkových okolnostiach, bez údajov alebo okolností, z ktorých vyplýva meno tretej osoby alebo jej úloha, len na základe záverov, ku ktorým v tejto súvislosti dospel samotný daňový orgán?
3. Majú sa ustanovenia smernice 2006/112 týkajúce sa odpočítania DPH vykladať v tom zmysle, že daňový orgán môže aj v prípade, ak nepopiera uskutočnenie ekonomickej transakcie uvedenej vo faktúre a faktúra formálne spĺňa zákonné požiadavky, odoprieť výkon práva na odpočítanie DPH bez toho, aby preskúmal riadnu starostlivosť – prakticky na základe objektívnej zodpovednosti – z dôvodu, že vzhľadom na to, že ekonomická transakcia nebola uskutočnená medzi subjektmi, ktoré sú uvedené na faktúre, nedôveryhodnosť obsahu faktúry a *priori* vylučuje skúmanie riadnej starostlivosti, alebo je za takých okolností daňový orgán, ktorý odoprie výkon práva na odpočítanie dane, tiež povinný preukázať, že zdaniteľná osoba uplatňujúca si právo na odpočítanie dane vedela o protiprávnom konaní – prípadne smerujúcom ku kráteniu dane – podniku, s ktorým bola v zmluvnom vzťahu, alebo že sa dokonca zúčastnila na takom protiprávnom konaní?
4. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, je s ustanoveniami smernice 2006/112 týkajúcimi sa odpočítania DPH a so zásadami daňovej neutrality, právnej istoty a proporcionality, ktoré vo svojej judikatúre stanovil Súdny dvor Európskej únie, zlučiteľný výklad právnych predpisov, podľa ktorého riadnu starostlivosť príjemcu faktúry možno preskúmať len vtedy, ak možno preukázať, že medzi dotknutými subjektmi došlo k plneniu, teda ak sa ekonomická transakcia uskutočnila medzi dotknutými subjektmi spôsobom uvedeným vo faktúre, a existujú len iné chyby, napríklad formálne nedostatky, najmä vzhľadom na to, že vnútroštátne daňové predpisy obsahujú ustanovenia týkajúce sa faktúr s formálnymi nedostatkami a faktúr vystavených bez toho, aby existovala ekonomická transakcia?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 20. augusta 2015
– Regione autonoma della Sardegna/Comune di Portoscuso**

(Vec C-449/15)

(2015/C 381/19)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Regione autonoma della Sardegna

Žalovaná: Comune di Porto